

Fabienov príbeh

Volám sa Fabien Didier Yene. Pochádzam z rešpektovanej rodiny z kamerunskej dediny pri Ekombitié a navštevoval som školu v hlavnom meste Yaoundé. Môj otec sa oženil proti prianiu rodiny so ženou pochádzajúcou z menej uznávaného kmeňa. Kvôli tomu bol zo mňa kultúrny outsider. Po smrti môjho otca sa moje spojenie s rodnou dedinou úplne pretrhlo. Keď moja priateľka Valerie, ktorá patrila k nepriateľskému kmeňu, zomrela pri dopravnej nehode, presťahoval som sa do Čadu. Bol som zúfalý, pretože som sa bál odvety jej kmeňa. Chcel som zostať v Čade, ale rýchlo som zistil, že je chudobnejší ako Kamerun. Z Čadu som prešiel do Nigérie, odtiaľ do Nigeru, Líbye, Alžírsku a napokon do Maroka. Bola to odysea, počas ktorej som sa dostal na pokraj svojich síl.

Počas mojej cesty cez púšť som neprišiel len na pokraj svojich fyzických síl, po psychickej stránke som sa ocitol na hranici zúfalstva. Prevádzkači, polícia a gangy zneužívajú mnohých utečencov. Počas mojej cesty som sa stretol s neuveriteľnou korupciou polície a úradov, násilím či okatým rasizmom proti čiernym Afričanom v krajinách Maghrebu (arabská časť Afriky). Veľa ľudí počas cesty na sever umrelo. Roky som nemohol odísť z Maroka, no napokon som sa dostal do Európy.



Dnes žijem vo Francúzsku, oženil som sa s Francúzskou a stal som sa otcom. Mám povolenie na pobyt, ktoré si musím každý rok obnovovať. Je to pre mňa zároveň príležitosť presadiť sa. Zasadzujem sa za práva migrantov, o svojom príbehu som napísal aj knihu. Dosť ma podporujú európski aktivisti. Nemôžem povedať, že Francúzsko nemám rád. Mám ho veľmi rád, ale chýba mi moja rodná krajina. Ľudia, jedlo, spoločnosť, kultúra. Myslím, že toto sa nikdy nezmení.